

ningsforhold, der kan være af væsentlig økonomisk og konkurrencemæssig betydning for virksomheder og producenter. Mulighederne for at kunne gennemføre et effektivt tilsyn vil i høj grad afhænge af, at kendskabet til sådanne oplysninger er forbundet med tavshedspligt, idet producenter og virksomheder i modsat fald vil være tilbageholdende med at udlevere sådanne oplysninger til tilsynet.

På linie hermed forskriver art. 12, stk. 2, i Rådets direktiv af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler (89/397/EØF), at de personer, der skal føre kontrol, er undergivet tavshedspligt, til beskyttelse af virksomhedernes legitime rettigheder og interesser, herunder bl.a. produktionshemmeligheder. Bestemmelsen er udformet under hensyn hertil.

Tavshedspligten medfører derimod ingen begrænsning i parternes adgang til aktindsigt, jf. forvaltningslovens § 9.

Til stk. 2

Væsentlige offentlige interesser, herunder forbrugerinteresser, kan imidlertid indebære behov for at fravige tavshedsprincippet.

Det foreslås derfor, at landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1. Der forudsættes i medfør af bemyndigelsen udstedt regler, hvorefter bl.a. oplysninger om sundheds- og smittefarlige forhold hos den enkelte ægproducent eller i den enkelte virksomhed ikke vil være omfattet af tavshedspligten, når hensynet til, at offentligheden bliver bekendt med sådanne forhold, vejer tungere end hensynet til den enkelte producents eller virksomheds økonomiske interesser.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger landbrugsministeren til at udstede regler, hvorefter det pålægges de af denne lov omfattede virksomheder helt eller delvist at afholde udgifter ved kontrol foretaget i medfør af

loven eller regelsæt udstedt med hjemmel i denne, jf. det under de almindelige bemærkninger anførte.

Der tilsigtes gennemført en ordning, hvor der sker individuel afregning med virksomhederne således, at udgiften for den enkelte virksomhed vil blive fastsat i forhold til den faktisk gennemførte kontrol.

Til stk. 2

Bestemmelsen åbner mulighed for at opkræve gebyr for autorisation og registrering af virksomheder, der omfattes af loven. På grundlag af det forudgående undersøgelsesarbejde i forbindelse med autorisation og registrering forudses fastsat gebyrer på mellem 1.500 og 15.000 kr. Det årlige provenu skønnes at udgøre nogle få tusinde kroner.

Desuden åbnes mulighed for opkrævning af betaling for ekspeditioner som f.eks. eksportcertifikater, hvor der forudses en takst på 65 kr. pr. certifikat med et årligt provenu på 15.000 kr. For særlige ydelser kan der kræves betaling i henhold til ydelsens art og omfang.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 14, der giver mulighed for administrativt at pålægge bøder.

Til § 18

Til stk. 1

Lovforslaget forudsætter, at en række gældende administrative forskrifter revideres. Da der vil gå en vis tid efter lovforslagets ikrafttræden, inden denne revision er afsluttet, er det foreslået at opretholde gældende administrative regler indtil da.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at gældende bestemmelser, der forbliver i kraft efter forslagets ikrafttræden, strafsanktioneres efter samme regler som bestemmelserne i lovforslaget.